

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

לפני **כב' הרשמת הבכירה לימור נסים – לב**
תובעת **דורון אזולאי**
נגד
נתבע **יהונתן אריאל יוסף**

פסק דין

1 בהתאם לתקנה 82(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, פסק דיני ינומק באופן
2 תמציתי.

פתח דבר

3
4
5 1. לפני תביעה כספית לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, בסך 75,000 ₪, שהוגשה
6 על ידי התובעת, זמרת ומשפיענית ברשתות החברתיות, נגד הנתבע, בגין פרסומים שפרסם
7 כלפיה בפלטפורמות "אינסטגרם" ו"פייסבוק".

8
9 2. התובעת, החזיקה והפעילה את עמודה האישי ברשת ה"אינסטגרם" שלו מנויים כ-72.6
10 אלף עוקבים. התובעת העלתה בעמוד האישי שלה ברשת החברתית סרטון של שיר חדש
11 שהוציאה. כתגובה לסרטון פרסם הנתבע בעמוד ה"אינסטגרם" של התובעת מספר תגובות
12 וכתב:

13
14 "אחלה ביצוע. אבל איפה הבגדים?! כל אחת נהייתה לי ניקי מינאזי"; "אם הייתי אבא שלך
15 לא הייתי מעיר לך הייתי מעיף אותך מהסית" [שגיאת כתיב במקור]; "לא בבקשה לא. רק
16 לא זה. עלובה". לאחר זמן מה ועוד באותו היום, כתב הנתבע בעמוד ה"אינסטגרם" של
17 התובעת כדלקמן: "שנה של פירוק משפחות". (להלן: "התגובות לסרטון").

18
19 במהלך אותו יום, שלח הנתבע לתובעת הודעות פרטיות ובין היתר כתב: "באבי כל עלה
20 עולה יותר יקר מהסיליקון שאת מזריקה בשפתיים בשביל להתנשק עם גברים נשואים";
21 "ברור כי את זמרת ליווי פח בשביל לשלם כל מזרק מכספך"; "נערות ליווי עושות מלא

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

- 1 כסף" ו-"שמעי את חתיכת בדיחה מהלכת. ה70 אלף עוקבים שלך רואים כמה שאת
2 שבורה". (להלן: "הודעות פרטיות").
- 3
- 4 .3 ביום 9.9.25 התקיים דיון קדם משפט, שבסיומו הגיעו הצדדים, באמצעות באי כוחם,
5 להסדר דיוני אשר קיבל תוקף של החלטה. בהתאם להסדר, הוסכם כי הצדדים יגישו
6 סיכומים קצרים בכתב, וכי פסק הדין יינתן על יסוד המסמכים המצויים בתיק בית
7 המשפט, ללא שמיעת ראיות נוספות.
- 8
- 9 בהחלטה שנרשמה בפרוטוקול הדיון נקבע כי התובעת תגיש סיכומיה בתוך 45 ימים,
10 ולאחר מכן יגיש הנתבע את סיכומיו.
- 11
- 12 .4 ביום 27.10.25 הוגשו סיכומי התובעת. באותו יום הוגשה על ידי בא כוחו דאז של הנתבע
13 בקשה לשחרור מייצוג, בטענה כי הנתבע לא עמד בהסכם שכר הטרחה שנכרת ביניהם.
14 בבקשה צוין כי הנתבע עודכן והומצאו לו כתבי הטענות, סיכומי התובעת וכן נמסרה לו
15 חובתו להגיש סיכומים מטעמו בהתאם להסדר הדיוני.
- 16
- 17 .5 בהחלטה מאותו יום נתבקשה עמדת הנתבע לבקשה לשחרור מייצוג. בתגובה צירף בא
18 כוחו דאז של הנתבע העתק תכתובת וואטסאפ עם הנתבע, ובה נכתב, בין היתר: "אתה
19 רוצה להסיר את הייצוג? תסיר, אין לי מה לאמר לך, זה המצב כרגע".
- 20
- 21 .6 ביום 2.12.25 נעתר בית המשפט לבקשת השחרור מייצוג, וזאת לאחר שהוגש העתק הודעה
22 שנשלחה לנתבע, אליה צורף קובץ סיכומי התובעת, ולאחר שבא כוחו דאז הבהיר כי מסר
23 לנתבע את חובתו להגיש סיכומים מטעמו בתוך המועד שנקבע, או לחלופין להגיש בקשה
24 מתאימה להארכת מועד.
- 25
- 26 המועד להגשת סיכומי הנתבע חלף ביום 11.12.25, מבלי שהוגשו סיכומים. ביום 15.12.25
27 הוגשה מטעם התובעת בקשה למתן פסק דין (חתימה על פסיקתא).
- 28
- 29 בהחלטה מיום 16.12.25, לפני משורת הדין, ומשעה שהנתבע אינו מיוצג, הובהר לו כי
30 עליו להגיש סיכומיו בתוך ארבעה ימים, שאם לא כן יינתן פסק דין על יסוד החומר המונח
31 בפני בית המשפט ובהתאם להסדר הדיוני שקיבל תוקף של החלטה.
- 32

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

1 ביום 21.12.25 הגיש הנתבע בקשה למתן אורכה לצורך איתור ייצוג משפטי. בבקשתו טען
2 כי שילם את מרבית שכר הטרחה לבא כוחו הקודם, אולם בשל מצבו הכלכלי לא הצליח
3 לשלם את היתרה. הבקשה הועברה לתגובת התובעת, תוך שהובהר לנתבע כי אף אם תינתן
4 ארכה, אין בכך כדי לשנות מן ההסדר הדיוני שנקבע בין הצדדים.
5 ביום 29.12.25, ובהסכמת התובעת, ניתנה לנתבע ארכה בת 30 ימים להגשת סיכומיו.
6 ביום 16.2.26 בעקבות בקשה למתן פסק דין בהעדר הגנה שהוגשה על ידי התובעת ניתנה
7 לנתבע ארכה אחרונה עד ליום 19.2.26.
8
9 למרות האמור, ועד למועד כתיבת שורות אלה, לא הוגשו סיכומי הנתבע, ואף לא הוגשה
10 כל בקשה נוספת מטעמו.
11
12 לכאורה, ניתן היה להורות על מחיקת כתב ההגנה של הנתבע או על נקיטת סנקציה דיונית
13 אחרת, נוכח אי קיום החלטות בית המשפט ואי מילוי החובה להגיש סיכומים במועד,
14 בהתאם לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018. עם זאת, בשים לב לכך שהנתבע הגיש
15 כתב הגנה מטעמו, נטל חלק בהליך עד לשלב הסיכומים, והובהרה לו מפורשות חובתו
16 הדיונית - לא מצאתי לנכון לנקוט בסנקציה דרסטית מעין זו.
17
18 בנסיבות העניין, ומשחלפו המועדים שנקבעו, יינתן פסק הדין על יסוד החומר המצוי בתיק
19 ועל בסיס טענות הצדדים כפי שהועלו בכתבי הטענות ובסיכומי התובעת, ובהתאם להסדר
20 הדיוני שקיבל תוקף של החלטה.
21

טענות הצדדים:

22
23 8. לטענת התובעת, הפרסומים של הנתבע המכילים ביטויים פוגעניים, מבזים ובעלי אופי
24 מיני, תוך פגיעה מכוונת בשמה הטוב ובמעמדה המקצועי נטען כי הדברים פורסמו במרחב
25 הציבורי של הרשתות החברתיות וכי היו חשופים לעוקבים הרבים של התובעת וכי היקף
26 החשיפה לתכניה משמעותי.
27 לטענת התובעת, פרסומים אלה מהווים לשון הרע כהגדרתה בסעיף 1 לחוק, שכן יש בהם
28 כדי להשפילה בעיני הבריות, לבזותה, ולעשותה מטרם לשנאה וללעג, וכן לפגוע בעיסוקה
29 ובמשלח ידה. שפרסומים אלו פגעו אנושות בתדמיתה הציבורית ובמוניטין הרב שצברה
30 התובעת בעמל רב, עוד הוסיפה התביעה שפרסומים אלו באו לעולם בכוונת זדון על מנת
31 לגרום לפגיעה בשמה הטוב של התובעת, לערער את מעמדה ולפגוע בעסקיה ובעיני קהל
32 עקביה. טוען, שהביטוי "זמרת ליווי" ו-"נערת ליווי", בו השתמש הנתבע, מהווה עלבון
33 בוטה, מחפיר ומבזה, השמצה זדונית שנעשתה מתוך כוונה ברורה לפגוע ולהשפיל בפומבי.

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

- 1 הנתבע השתמש בבמה הציבורית ברשתות החברתיות כדי ליצור רושם שקרי וזדוני הפוגע
2 במוניטין שבנתה התובעת.
3 עוד נטען כי לאחר משלוח מכתב התראה, השיב הנתבע: "אמת דיברתי", "צאי לדרך
4 בהצלחה", ו"זה הולך להיות משעשע".
5 נוסף על כך, נטען כי לתא מתקיימת אף אחת מן ההגנות שבחוק. אין המדובר בדעה אלא
6 ייחוס עובדות מבזות. כמו כן נטען כי הפרסום לא רק שלא נעשה בתום לב אלא בזדון
7 ובשיטתיות על מנת לגרום נזק. ונטען כי תום לה אינו מתיישב עם השפלה של אישה בשל
8 ערכים דתיים. כך גם נטען כי לא עומדת לנתבע הגנת אמת בפרסום שכן לא הוכיח כי
9 הפרסומים הם אמת ולא הציג עניין ציבורי בפרסום.
10 התובעת עותרת לפיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק, בהתאם לסעיף 7א(ג) לחוק.
11
12 .9 הנתבע אינו מכחיש כי פרסם את הדברים, אך טוען שאין בהם לשון הרע, ולחלופין עומדות
13 לו ההגנות הקבועות בחוק. לשיטתו, יש לבחון את הפרסומים בהקשרם – כתגובה לפוסט
14 פומבי של התובעת ברשת החברתית, שכלל סרטון ותוכן שלדבריו היו חושפניים ובלתי
15 צנועים. מאחר שהתובעת בחרה לחשוף עצמה בפני עשרות אלפי עוקבים ופועלת
16 כמשפענית ואשת בידור, הרי שהיא דמות ציבורית-רשתית החייבת לשאת בביקורת
17 ציבורית רחבה, גם אם היא חריפה או בלתי נעימה.
18 הנתבע מדגיש כי דבריו אינם ייחוס של עובדות קונקרטיות אלא הבעת עמדה ערכית
19 וביקורת אישית ביחס לאופן הופעתה והתנהלותה הפומבית של התובעת. ביטויים כגון
20 "איפה הבגדים" או אמירות בעניין צניעות נועדו, לטענתו, להביע דעה במסגרת שיח ציבורי
21 לגיטימי. גם הביטויים "מפרקת משפחות" ו"נערת ליווי" נאמרו, לשיטתו, בלשון מושאלת
22 ובהקשר רגשי וסוער האופייני לרשתות החברתיות, ולא כהאשמות עובדתיות בדבר
23 התנהלות מינית פסולה.
24 עוד טוען הנתבע כי פרסומיו נבעו מאמונה דתית-מוסרית כנה, ומתוך תחושת מחויבות
25 להביע מורת רוח מתכנים שלטעמו פוגעים בערכי צניעות ומסורת. לדבריו, אין מדובר
26 במניע זדוני או ברצון לפגוע אישית בתובעת או בפרנסתה, אלא בתגובה ספונטנית לפוסט
27 מסוים, ולא במסע השמצות מתוכנן. באשר לביטוי "מפרקת משפחות", טוען הנתבע כי
28 הדברים נאמרו גם על רקע תחושתו האישית כי פעילות התובעת ברשת הובילה לעיזוד
29 עוקבים לשלוח לו ולרעייתו הודעות ובקשות חברות, דבר שיצר מתחים קשים ביניהם ופגע
30 במערכת היחסים הזוגית. גם האמירה "הייתי מעיף אותך מהבית" כוונה, לדבריו,
31 להוצאה מהסטורי באינסטגרם, ולא כאיום ממשי. לטענתו, התובעת פירשה את הדברים
32 באופן מחמיר והעצימה את האירוע באמצעות פנייה להליך משפטי.
33 .10

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

1 לחלופין, הנתבע טוען כי עומדות לו ההגנות של אמת בפרסום, הבעת דעה ותום לב, שכן
2 מדובר בביקורת המבוססת על תוכן שפורסם ביוזמת התובעת עצמה, שנאמרה ללא כוונה
3 לפגוע ומתוך אמונה בצדקת הדברים. עוד נטען כי לא הוכח נזק ממשי המצדיק פסיקת
4 פיצוי סטטוטורי ברף המקסימלי, וכי התביעה מהווה ניסיון להשתיק ביקורת לגיטימית
5 במרחב הציבורי.

6
7

דין והכרעה

8 11. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם, בסרטון שהוגש לתיק, בסיכומי התובעת
9 ושקלתי את טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי ההודעות הפרטיות שנשלחו לתובעת
10 אינם נופלים מהווים פרסום לשון הרע בשל העדר אלמנט הפרסום. אולם 2 מ התגובות
11 לסרטון שפרסם הנתבע בעמוד ה"אינסטגרם" של התובעת מהווים פרסום לשון הרע ואינם
12 חוסים תחת ההגנה שבחוק. להלן הטעמים שהביאוני למסקנה זו:
13

14 12. כידוע, חוק לשון הרע עוסק באיזון שבין שתי זכויות יסוד חוקתיות: חופש הביטוי והזכות
15 לשם טוב, הנובעות שתיהן מערך כבוד האדם. (רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5),
16 510, 518 (2001); ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558, 565 –
17 566 (2004) (להלן: "עניין שוקן").

18
19
20
21

22 "בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות
23 בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק
24 אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות
25 המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות
26 אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם
27 הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום
28 ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן
29 בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם
30 חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת
31 סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים..."

32
33

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

יסוד הפרסום

- 1
2 13. על מנת שתגובה או הודעה פרטית תעלה לכדי "פרסום" כהגדרתו בסעיף 2 לחוק איסור
3 לשעון הרע, תשכ"ה-1965, עליה לעמוד בהגדרת הפרסום כדלקמן:
4 "א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות,
5 תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.
6 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות: (1) אם היתה מיועדת
7 לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע..."; (2) אם היתה בכתב
8 והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע."
9
10 סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, מגדיר "פרסום" כלשון הרע שהובאה
11 לידיעת אדם זולת הנפגע. די בכך שהדברים יובאו לידיעתו של אדם אחד נוסף, שאינו
12 התובע. מקום שבו מדובר בפרסום בכתב - די בכך שהכתב היה עשוי, לפי הנסיבות, להגיע
13 לאדם זולת הנפגע, אף אם לא הוכח כי הגיע בפועל.
14
15 14. בעניינינו, באשר להודעות הפרטיות שנשלחו ישירות אל התובעת, לא הוכח כי הודעות אלה
16 הגיעו לידיעתו של אדם נוסף, ואף לא הוכח כי בנסיבות העניין הייתה אפשרות ממשית
17 וסבירה כי יגיעו לאדם אחר זולת התובעת. המדובר בהודעות פרטיות שנשלחו בתכתובת
18 ישירה בין הצדדים, אשר מטיבן אינן פתוחות לציבור ואינן נגישות לאחרים אלא אם
19 יועברו על ידי הנמען עצמו.
20 משכך, אין ההודעות הפרטיות ממלאות אחר דרישת "הפרסום" כמשמעותה בחוק,
21 ומשלא התקיים יסוד זה - אין בהן כדי להקים עילת תביעה לפי חוק איסור לשון הרע.
22 לפיכך, ככל שהתביעה נסמכת על הודעות פרטיות אלה כשלעצמן, דינה להידחות.
23
24 15. עם זאת, התגובות לסרטון שכתב הנתבע בעמוד ה"אינסטגרם" של התובעת מהוות
25 פרסום. התגובות של הנתבע פורסמו כתגובה לפוסט עם סרטון שהעלתה התובעת בעמוד
26 שלה ברשת ה"אינסטגרם" שלו מנויים כ-72 אלף עוקבים. לכתב התביעה הוגש צילום
27 מסך למספר הצפיות בפוסט העומד על אלפי צפיות.
28 הלכה פסוקה היא כי פרסום במרשתת, לרבות פרסום 'פוסט' ברשת החברתית "פייסבוק"
29 הוא פרסום לכל דבר ועניין (רע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו, 15.4.2018); ע"א 1622/09
30 גוגל ישראל בע"מ נ' חב' ברוקרטוב, 1.7.2010).

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

- 1 **16. האם הביטויים שבהם נקט הנתבע מהווים לשון הרע?**
- 2 סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע: "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -
- 3 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות, או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- 4 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- 5 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו
- 6 או במקצועו;
- 7 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או
- 8 מוגבלותו";
- 9 המבחן לקיומו של לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי. המשמעות נבדקת בעיני האדם הסביר
- 10 וכי אין משמעות לכוונתו של המפרסם או למודעות שלו, כמו גם שאין משמעות כיצד
- 11 הפרסום נתפס בעיני הנפגע. רוצה לומר, אין הכרח להשפלה או לפגיעה בפועל באדם, די
- 12 בכך שהפרסום היה עלול להביא לתוצאה שכזו. על בית המשפט לבחון אפוא את המשמעות
- 13 שהאדם הסביר היה מייחס לפרסום (ע"א 723/74 הוצאות עיתון הארץ נ' חברת החשמל
- 14 לישראל בע"מ, 4.2.1977). לצורך כך, יש לבחון לא רק את המשמעות הדווקנית של
- 15 המילים בפרסום, ויש ליתן את הדעת גם לנסיבות חיצוניות שסובבות אותו (ר: ע"א
- 16 6903/12 **Canwest Global Communications Corp** נ' עזר 22.7.2015); רע"א
- 17 10520/03 **בן גביר נ' דנקנר**, 12.11.2006 (להלן: "עניין בן גביר").
- 18
- 19 כאמור, לשם קביעה אם מדובר בלשון הרע, על בית המשפט לפרש את הפרסום, על פי
- 20 המובן הטבעי והרגיל של מילותיו, ואולם, כאשר הלשון הרע שבפרסום אינה נובעת מן
- 21 המשמעות הפשוטה של המילים, יש לבחון אם הנרמז או המשתמע 'מבין השורות' של
- 22 הפרסום מהווה לשון הרע לפי הבנת האדם הסביר. משעולה מקריאת הפוסט כי הוא אינו
- 23 כולל מילים מכפישות או מבזות על התובע, יש לבחון אם המשמעות העולה ממנו כמכלול,
- 24 מבין השורות ובצירוף התמונה, מהווה לשון הרע בעיני האדם הסביר.
- 25
- 26 17. במקרה הנדון, התגובות שפרסם הנתבע בעמוד האינסטגרם של התובעת כללו, בין היתר,
- 27 את האמירות הבאות:
- 28 "אחלה ביצוע. אבל איפה הבגדים?! כל אחת נהייתה לי ניקי מינאז";
- 29 "אם הייתי אבא שלך לא הייתי מעיר לך הייתי מעיף אותך מהסית" [כך במקור]; "לא
- 30 בבקשה לא. רק לא זה. עלובה"; ולאחר מכן, באותו היום: "שנה של פירוק משפחות."
- 31 מדובר בפרסומים פומביים שנכתבו בעמודה של התובעת והיו גלויים לעוקביה ולכלל
- 32 הציבור שנחשף לתוכן העמוד.

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

1
2 בהתאם למבחן האובייקטיבי שנקבע בפסיקה, מבחן האדם הסביר, יש לבחון כיצד
3 הדברים עשויים להתפרש בעיני קורא סביר, ולא כיצד התכוון המפרסם שיתפרשו.
4
5 באשר לאמירה "אחלה ביצוע. אבל איפה הבגדים?!" כל אחת נהייתה לי ניקי מינאז", אין
6 מדובר בהבעת ביקורת עניינית על ביצוע מוזיקלי, אלא בהערת החפצה מובהקת
7 המתמקדת בגופה ובלבושה של התובעת. ההשוואה לדמות בינלאומית המזוהה בציבוריות
8 הרחבה עם תדמית פרובוקטיבית ומינית אינה נייטרלית; בשיח הרשתות החברתיות יש בה
9 כדי לשמש מטאפורה להתנהגות מינית או חושפנית, והיא נאמרת בהקשר של לעג וביזוי.
10 האדם הסביר יבין כי מדובר באמירה שמטרתה להקטין, לזלזל ולהעמיד את התובעת ללעג
11 בשל הופעתה החיצונית.

12
13
14 באשר לאמירה "שנה של פירוק משפחות", הרי שמדובר בביטוי בעל משמעות חמורה אף
15 יותר. האדם הסביר הקורא תגובה זו בעמודה של התובעת יבין כי היא מכוונת אליה וכי
16 יש בה ייחוס, ולו במרומז, של התנהגות בלתי מוסרית הקשורה בקשרים עם בני זוג נשואים
17 או באחריות להתפרקות מסגרות משפחתיות. ייחוס מסוג זה חורג מגבולות ביקורת
18 לגיטימית; הוא עלול להעמיד את התובעת כמטרה לבוז ולשנאה, לפגוע במעמדה החברתי
19 והמקצועי ולפגום בשמה הטוב.

20
21 יודגש כי אין נדרש להוכיח פגיעה בפועל; די בכך שהפרסום עלול להשפיל אדם בעיני
22 הבריות או לבזותו בשל התנהגות המיוחסת לו. בנסיבות אלה, ובהתחשב בזהותה של
23 התובעת כזמרת ואושיית רשת שפרנסתה נשענת במידה רבה על תדמיתה הציבורית,
24 הפרסומים דנן עונים על הגדרת "לשון הרע" כמשמעותה בחוק.

25
26 18. אשר לתגובות שפרסם הנתבע "אם הייתי אבא שלך לא הייתי מעיר לך הייתי מעיף אותך
27 מהסית (כך במקור)" ובהמשך "לא בבקשה לא רק לא זה. עלובה", הרי שהשאלה אם
28 כינויי גנאי עולים כדי "לשון הרע" כהגדרתה בחוק איסור לשון הרע נדונה לא אחת
29 בפסיקת בתי המשפט. סוגיה זו התחדדה נוכח השימוש הרווח, ולמרבה הצער אף
30 המתרחב, בביטויים פוגעניים במסגרת השיח הציבורי.
31 דומה כי התפשטות השיח ברשתות החברתיות, לצד השחיקה שחלה בעוצמתם הנתפסת
32 של ביטויים מסוימים, העצימה את המורכבות שבשרטוט הגבול בין אמירה בוטה ובלתי

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

1 ראויה לבין פרסום המקום עילת תביעה בלשון הרע. לפיכך, ההכרעה בשאלה זו מחייבת
2 בחינה זהירה של טיב הביטוי, ההקשר שבו נאמר ומכלול נסיבות העניין.

3
4 בע"א 534/65 **דיאב נ' דיאב**, פ"ד כ(2) 269 (1966), נדונה אמירה שהופנתה כלפי חבר מועצה
5 מקומית: "הסתלק מכאן, כלב בן כלב, נביא שקר שתום עין". הנתבע טען כי המדובר
6 בגידופים ובחרפות גרידא, שאינם עולים כדי לשון הרע. בית המשפט הבהיר כי אף שניתן
7 עקרונית להכיר בגידופים כלשון הרע, לא כל עלבון או קללה יקימו עילת תביעה. ההכרעה
8 תיעשה על יסוד מכלול נסיבות העניין, תוך איזון בין שיקולים מתחרים.

9
10 הלכה זו נותרה על כנה, ופסקי הדין המאוחרים יותר שבו והדגישו כי כל מקרה ייבחן על
11 פי נסיבותיו הקונקרטיות, לרבות טיב הביטוי, ההקשר שבו נאמר והיקף הפרסום. כך,
12 בפסק הדין שניתן בעניין בן גביר נקבע בסעיף 26 כי: "סינון קללה כלפי אדם, קבל עם ועדה,
13 עלול לבזותו עד-מאד, ועל כן להוות משום 'לשון הרע'. עם זאת, לא כל גידוף, ולא בכל
14 הנסיבות, יקים עילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע...". באותו עניין הוטעם גם כי
15 "הגידוף של אתמול הוא שפת הרחוב של היום", וכי סיווג הביטוי על פי סגנונו בלבד עלול
16 לייחד את חופש הביטוי למיטיבי הלשון בלבד - בעוד שחופש הביטוי נועד לחולגם על ביטוי
17 עממי ולעיתים בוטה.

18
19 סקירה ומקיפה של ההלכה מצויה בת"א (שלום הרצליה) 21557-11-20 **אבישי גרינצייג נ'**
20 **אלי ציפורי** (04.06.2023), שם עמד בית המשפט על כך שביטויי גנאי רבים, אף אם הם
21 בוטים ופוגעניים, אינם בהכרח עולים כדי לשון הרע, וכי ההכרעה תיעשה על פי מבחן
22 אובייקטיבי הבוחן אם "השומע הסביר... עלול היה לייחס לתובע את כינוי הגנאי כפשוטו".
23 מנגד, הוכרו מקרים שבהם בנסיבות העניין חצו הדברים את הרף והוכרו כלשון הרע,
24 לרבות בע"א 534/65 **דיאב נ' דיאב**, פ"ד כ(2) 269, 271.

25
26 ברע"א 4447/07 **מור נ' ברק אי.טי.סי. החברה לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ**, פ"ד סג(3)
27 664 (2010), הדגיש כבי' השופט א' רובינשטיין כי:

28 "... כשם שלא כל קריאת גנאי ברחובה של עיר מקימה עילת תביעה, כך אף לא כל פרסום
29 מגנה ומגונה באינטרנט מהווה עילה. רבות מן התגובות באינטרנט הן דברי הבל ברמה
30 ירודה, שכל בר דעת מבין כי אין לייחס להן כל משקל, וערכן 'העוולתי' הוא בהתאם" (ראו:
31 פיסקה ס' לפסק דינו שם).

32

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

1 במקרה דנן אין בידי לקבוע כי התגובות שפרסם הנתבע "אם הייתי אבא שלך לא הייתי
2 מעיר לך הייתי מעיף אותך מהסית" ובהמשך "לא בבקשה לא. רק לא זה. עלובה" - עולות
3 כדי לשון הרע. אף שהלשון בה נקט הנתבע אינה ראויה, הדברים נאמרו על רקע חילופי
4 דברים הדדיים בינו לבין התובעת. כך, למשל, השיבה התובעת: "למה מי אתה אבא שלי,
5 שאני סופרת את דעתך לגבי הלבוש שלי", ובהמשך: "יופי עלובי אז אתה תעיף אתה הילדה
6 שלך (שהיא לא אני תודה לאל) ואני אעיף אותך מהאינסטגרם שלי". בנסיבות אלה,
7 ובהינתן ההקשר הכולל ואופי השיח, מדובר בהתכתשות מילולית שאינה חוצה את הרף
8 הנדרש להכרה בעוולת לשון הרע.

9

10

הגנות לשון הרע

11 19. כידוע, תכליתן של הגנות בחוק איסור לשון הרע הינה ליתן הגנה לפרסום אשר מכיל דברי
12 לשון הרע ויש בו פגיעה בשמו הטוב של האדם, בהתקיים תנאים מסוימים המפורטים
13 בחוק או כאשר הפרסום מגשים ערך או אינטרס בעל חשיבות במידה המצדיקה את
14 הפגיעה בשמו הטוב של הנפגע. בשלב בחינת קיומן של הגנות בחוק, ישנה חשיבות לזהות
15 הנפגע, לעניין שבו עוסק הביטוי ולנסיבות שבהן נאמר.

16

17 20. סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, קובע הגנת "אמת בפרסום" - במשפט פלילי או אזרחי
18 בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי;
19 הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של
20 ממש.

21

22 שאלת אמיתות הפרסום היא שאלה עובדתית, שנבחנת על ידי התאמת תוכן הפרסום
23 למציאות העובדתית-אובייקטיבית באמצעות הבאת ראיות (ע"א 10281/03 **אריה קורן נ'**
24 **עמינדב ארגוב** 12.12.2006). בנוסף, על מנת לחסות תחת הגנה זו יש להוכיח תועלת
25 ציבורית בעצם הפרסום. הנטל להוכחת הגנה זו, על שני רכיביה, מוטל על הנתבע (ע"א
26 9462/04 **בן ציון מורדוב נ' ידיעות אחרונות** 28.12.2005).

27 הגנת אמת בפרסום דורשת הוכחתם של שני יסודות מצטברים. האחד, אמיתות הפרסום.
28 השני, קיומו של עניין ציבורי נילוהו לפרסום (ראו גם שנהר, 215). היסוד הראשון, אמיתות
29 הפרסום, הוא עובדתי בעיקרו ועניינו השוואה בין תוכן הפרסום לבין המציאות העובדתית
30 הידועה בעת הפרסום (היא האמת לשעתה, ראו, בהרחבה, עניין אילנה דיין). היסוד השני,
31 עניין ציבורי, עניינו בשאלה האם קיים אינטרס ציבורי המצדיק פרסום הביטוי הפוגעני
32 חרף לשון הרע הטמונה בו (ראו עניין בן גביר, פסקה 20 לפסק דינה של כב' השופטת א'
33 פרוקצ'יה). זה יתקיים, אם ניתן לומר, כי הבאת המידע בפני הציבור תתרום ליכולתו של

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

- 1 הציבור לגבש דעתו בעניינים ציבוריים, או להביא לשיפור באורחות חייו. בחינה זאת נעשית
2 על דרך של איזון בין האינטרס של הפרט הנפגע שלא יפורסמו עליו פרטים נכונים אך
3 פוגעים, לבין חופש הביטוי והאינטרס של הציבור בידיעת הפרטים. ברי כי ככל שהפרסום
4 נוגע לעניינים הקשורים במישרין לציבור הרחב, קטן באיזון הכולל משקל האינטרס של
5 הנפגע וגובר משקלה של זכות הציבור לדעת (ראו ע"א 10281/03 אריה (אריק) קורן נ'
6 עמינדב (עמי) ארגוב, 12.12.06), פסקה 13 לפסק דינה של כב' השופטת ע' ארבל).
7
- 8 21. שני התנאים בהגנת "אמת הפרסום" אינם מתקיימים בענייננו. כאמור לעיל, מסלול זה
9 של הגנה על פרסומים שיש בהם לשון הרע עוסק בפרסומים עובדתיים באופיים, להבדיל
10 מפרסום של דעה. ההגנה מבוססת על ההנחה, כי פרסומים עובדתיים תורמים לדיון
11 הציבורי ולשוק הרעיונות, רק כאשר הם אמיתיים. ההגנה על פרסום כזה נובעת מהסברה,
12 כי טמונה בו תועלת כזו לחברה, הגוברת במידה ניכרת על הנזק הצפוי לשמו הטוב של
13 הנפגע מן הפרסום. המטרה היא להביא לדיון ציבורי, על בסיס מידע נכון, עניינים אשר
14 חשובים לציבור. במצבים כאלה, ניתנת הגנה למרות הפגיעה בשמו הטוב של אדם.
15
- 16 22. בענייננו, אין המדובר באמירות שגלומה בהן אמת עובדתית כלשהי. כינוי התובעת בשם
17 של שחקנית פורנו והטענה ל"פירוק משפחתי" הן אמירות עובדתיות חמורות. על הנתבע
18 הנטל להוכיח את אמיתותן של טענות אלו, וכן להראות כי קיים עניין ציבורי בפרסומן.
19 אמירות אלו נוגעות בעיקרן לחייה הפרטיים של התובעת, וקשה לראות בהן עניין ציבורי
20 המצדיק את פרסומן, גם אם היו נכונות. לא הוצגה גם ולו ראשית ראיה שתקים בסיס
21 לכאורה לטענת הנתבע המייחסות לה פירוק משפחות כי התובעת כזמרת ומשפיענית רשת
22 אינו נוהגת על פי אמות המידה המקובלות.
23
- 24 23. התובעת גם איננה איש ציבור במובן שהמחוקק התכוון אליו בהוראת סעיף 14 לחוק
25 איסור לשון הרע. לעניין זה אעיר, כי סעיף 14 אינו דורש כי מושא הפרסום יהיה בהכרח
26 איש ציבור לצורך תחולת ההגנה, אולם נטייתו של בית המשפט לסווג פרסום ככזה שיש
27 בו "עניין ציבורי" תגבר מקום בו מתייחס הפרסום לדמות ציבורית (ראו: עניין בן גביר,
28 פסקה 21 לפסק דינו של כב' השופט ריבלין). בנסיבות אלו, ההנחה כי הפרסום הפוגע
29 מגשים ערך או אינטרס אחר בעל חשיבות, באופן שהפגיעה בשם הטוב נתפסת "כמחיר
30 נסבל" למען הגשמתו של אותו ערך או אינטרס נעלה, אינה קיימת. ויובהר. אין בעצם
31 היותם של הפוגע והנפגע פרטים המוכרים בציבור והעובדה כי ההתבטאויות הושמעו בכלי
32 תקשורת רב תפוצה, כדי להפוך את האמירות לבעלות עניין ציבורי (ראו שנהר, 234).
33

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 25-02-10019 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

הנה כי כן, הגנת אמת בפרסום אינה עומדת לנתבע.

הגנת תום הלב:

24. הגנת תום הלב חלה בהתקיים שני תנאים מצטברים. האחד, כי הנתבע עשה את הפרסום בתום לב. השני, כי התקיימה אחת הנסיבות המנויות בסעיפי המשנה של סעיף 15. סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע קובע כך: במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו: סעיף 15 לחוק כולל, אפוא, שני תנאים: האחד, כי הפרסום נעשה בתום לב, והשני כי הוא נעשה בנסיבות המפורטות באחת מהחלופות שבסעיף.

סעיף 16 לחוק איסור לשון הרע קובע חזקות ביחס לפרסום שנעשה בתום לב ובחוסר תום לב:

(א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.

(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה:

(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;

(2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;

(3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15.

ביחס לחזקות הקבועות בסעיף 16 לחוק איסור לשון הרע, יפים הדברים הבאים שהובאו בע"א 844/12 מולקנדוב נ' פרוש, 22.2.2017:

"נטל הוכחת מרכיב "תום הלב" שבסעיף 15 מוטל על המפרסם, כשם שמוטל עליו להוכיח גם את הטענה שעשה את הפרסום באחת מן הנסיבות המפורטות בסעיף (שנהר, עמ' 254 ועמ' 258). עם זאת, את מרכיב "תום הלב" יכול המפרסם להוכיח בצורה עקיפה, באמצעות החזקה הקבועה בסעיף 16(א) לחוק. סעיף 16(א) לחוק קובע חזקה לעניין קיומו של "תום הלב" ואילו סעיף 16(ב) לחוק קובע חזקה לעניין היעדרו של "תום הלב". שתי חזקות אלה אינן חלוטות, והן ניתנות לסתירה. הנטל להוכיח את הנסיבות המקימות את

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

- 1 החזקה שבסעיף 16(א) לחוק מוטל על המפרסם, ואילו הנטל להוכחת הנסיבות המקימות
2 את החזקה שבסעיף 16(ב) לחוק מוטל על התובע."
3
4 25. הנה כי כן, אם הנתבע יוכיח, כי הפרסום נעשה באחת מהנסיבות הקבועות בסעיף 15 לחוק
5 איסור לשון הרע, וכי הוא לא חרג מתחום הסביר באותן הנסיבות, הרי שחזקה לפי סעיף
6 16(א) לחוק איסור לשון הרע, כי הפרסום נעשה בתום לב.
7
8 הנתבע טוען כי אף אם ייקבע כי הפרסומים מהווים לשון הרע, עומדות לו ההגנות הקבועות
9 בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע (סעיף 60 לכתב ההגנה). אבחן להלן כל אחת מן ההגנות
10 הנטענות.
11
12 26. ההגנות שבסעיף 15 לחוק מותנות, כולן, ביסוד תום הלב. גם מקום שבו מתקיים אחד מן
13 הסעיפים הקטנים, אין בכך די; על המפרסם להראות כי פעל בתום לב במובנו המשפטי
14 קרי, לא מתוך מניע פסול, לא מתוך כוונה לפגוע מעבר לנדרש, ולא תוך חריגה מגבולות
15 הסביר והמידתי.
16
17 **סעיף 15(2) - חובה חוקית, מוסרית או חברתית**
18 27. סעיף 15(2) לחוק מקנה הגנה מקום שבו הפרסום נעשה בתום לב לשם מילוי חובה חוקית,
19 מוסרית או חברתית כלפי האדם שאליו הופנה הפרסום.
20 הפסיקה קבעה כי מדובר בהגנה מצומצמת, המחייבת הוכחת ארבעה יסודות מצטברים:
21 קיומה של חובה לפרסם; תחולת החובה כלפי מי שאליו הופנה הפרסום; קשר ענייני
22 ומידתי בין החובה לבין תוכן הפרסום; קיומו של תום לב.
23 הנתבע טוען כי כאדם דתי, השומר על ערכי צניעות ומוסר, חלה עליו חובה מוסרית וחברתית
24 להביע מחאה על תכנים שלטעמו פוגעים בערכים אלה ואף "משחיתים את המרחב
25 הציבורי".
26 אין בידי לקבל טענה זו. ראשית, אין מדובר בחובה חוקית כלשהי המעוגנת בדין. שנית, גם
27 ביחס לחובה מוסרית או חברתית - המבחן אינו סובייקטיבי. אין די בכך שהנתבע חש חובה
28 אישית-ערכית. על בית המשפט לבחון אם בנסיבות דומות מרבית "בעלי השכל הישר" היו
29 רואים עצמם מחויבים לפרסם את הדברים. ביקורת ערכית היא זכות יסוד במסגרת חופש
30 הביטוי; אך אין היא הופכת, מעצם קיומה, לחובה המזכה בהגנה מפני אחריות בלשון הרע.
31 שלישית, גם אם אניח קיומו של אינטרס ערכי לגיטימי, לא הוכח כי הפרסום הספציפי -
32 הכולל ביטויים כגון "אחלה ביצוע. אבל איפה הבגדים!?! כל אחת נהייתה לי ניקי מינאז"
33 ו"שנה של פירוק משפחות" - היה מתחייב לשם מילוי אותה חובה.

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 25-02-10019 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

1 אין מדובר באזהרה לציבור מפני סכנה קונקרטית, ואף לא בפרסום שנועד למנוע פגיעה
2 ממשית. לשון הפרסום חורגת מן הנדרש להבעת מחאה ערכית ומתאפיינת באופי לעגני
3 ומבזה. רביעית, אופן הניסוח, החריפות והיעדר כל ניסיון לניסוח ענייני או מאוזן אינם
4 מתיישבים עם דרישת תום הלב.

5

6 לפיכך, לא מתקיימים התנאים המצטברים של סעיף 15(2).

7

8

סעיף 15(3) - הגנה על עניין אישי כשר

9 28. הגנה זו חלה מקום שבו הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של המפרסם.
10 הפסיקה השוותה הגנה זו במידה מסוימת לרעיון ההגנה העצמית - תגובה לפגיעה ממשית
11 באינטרס אישי.

12 הנתבע טען כי הפרסום, ובפרט הביטוי "מפרקת משפחות", נאמר על רקע סכסוך בינו לבין
13 רעייתו, שנגרם לטענתו עקב פעילות עוקבי התובעת. לשיטתו, התובעת תרמה בעקיפין
14 לפגיעה במרקם יחסיו הזוגיים. גם אם אניח כי שלום ביתו של הנתבע הוא עניין אישי כשר,
15 אין די בכך. יש לבחון האם הפרסום נועד באופן ישיר ומידתי להגן על אותו אינטרס.
16 בענייננו, הפרסומים נעשו בפומבי בעמודה של התובעת, ולא הופנו לרעייתו או לגורם
17 רלוונטי אחר לצורך יישוב הסכסוך. אין בפרסום משום פעולה פונקציונלית שנועדה להגן
18 על התא המשפחתי; מדובר בהתבטאות פומבית המשפילה את התובעת.

19 ככל שסבר הנתבע כי פעילות מסוימת פוגעת בו, היו פתוחות בפניו דרכים מידתיות אחרות
20 - פנייה ישירה, חסימה, או נקיטת הליך מתאים. השמצה פומבית אינה אמצעי סביר להגנה
21 על עניין אישי. לפיכך, לא מתקיים הקשר הענייני הנדרש, ואף רכיבתום הלב אינו מתקיים.

22

23

סעיף 15(4) - הבעת דעה בתום לב

24 29. סעיף 15(4) דורש שלושה תנאים מצטברים:

25 שהפרסום הוא הבעת דעה; שהוא נעשה בקשר לעניין ציבורי או להתנהגות שנתגלתה
26 בפומבי; שהוא נעשה בתום לב. אין חולק כי התובעת פועלת במרחב ציבורי, וכי תכניה
27 גלויים לציבור. לפיכך, מתקיים רכיב העניין הציבורי במובנו הרחב. ואולם, השאלה
28 המרכזית היא האם מדובר בהבעת דעה או בייחוס עובדתי. הפסיקה חזרה והדגישה כי
29 ההגנה ניתנת לדעה, לא לעובדה. על הקורא הסביר להבין מן הפרסום כי מדובר בעמדה
30 סובייקטיבית. מקום שבו נאמרים דברים המשתמעים כעובדה - כגון ייחוס התנהגות בלתי
31 מוסרית קונקרטית - אין המדובר בדעה גרידא.

32 ביטויים כגון "אחלה ביצוע. אבל איפה הבגדים! כל אחת נהייתה לי ניקי מינאז" והביטוי
33 "שנה של פירוק משפחות" חורגים מגדר התרשמות סובייקטיבית. האדם הסביר עשוי

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

1 להבין כי מיוחסת לתובעת אחריות להתנהגות קונקרטי של קיום קשרים עם גברים
2 נשואים או גרימת פירוק מסגרות משפחתיות. לא הוצגה כל תשתית עובדתית התומכת
3 בייחוס זה.
4 נוסף על כך, לא נעשתה הפרדה בין עובדות לדעה. הפרסום אינו מציג תשתית עובדתית שעל
5 יסודה נגזרת דעה; הוא מציג קביעה ערכית-עובדתית חד-משמעית.
6
7 גם יסוד תום הלב אינו מתקיים, שעה שהלשון שננקטה היא לשון לעגנית ומשפילה.
8 לפיכך, סעיף 15(4) אינו חל.

סעיף 15(5)

10
11 30. הגנה זו עניינה הבעת דעה בהקשר של הליך שיפוטי פומבי או ועדת חקירה. אין חולק כי
12 הפרסומים לא נעשו בהקשר כזה. הסעיף אינו רלוונטי.

סעיף 15(8)

14
15 31. סעיף זה חל במערכת יחסים היררכית או מוסדית שבה למפרסם סמכות כלפי הנפגע.
16 בענייננו לא התקיימה כל מערכת יחסים כזו. לפיכך, הסעיף אינו חל.

17
18 32. גם אם אניח כי הנתבע ביקש להגן על ערכיו הדתיים ועל תפיסת עולמו ביחס לצניעות
19 במרחב הציבורי, יש לבחון האם תגובותיו עמדו במבחן המידתיות והסבירות. ההגנה על
20 ערכים אינה מקנה רישיון לנקוט לשון משפילה או לייחס התנהגות בלתי מוסרית ללא
21 בסיס עובדתי. הנתבע טען כי התובעת עושה שימוש במיניות ובפרובוקטיביות לשם קידום
22 עצמה, וכי כזמרת יכולה, כשם שעושות זמרות אחרות, לבחור בדרך ביטוי אמנותית שאינה
23 נשענת על מיניות בוטה. ואולם, גם אם עמדה זו משקפת ביקורת ערכית לגיטימית, ניתן
24 היה להביעה בלשון עניינית, ממוקדת וביקורתית - למשל, תוך ציון הסתייגות מתוכן
25 מסוים או מהמסר המשתמע ממנו - מבלי לעשות שימוש בכינויי גנאי, בהחפזה, בהשוואה
26 לעולם הפורנוגרפיה או בייחוס "פירוק משפחות". הבחירה להשוות את התובעת לדמות
27 המזוהה עם מיניות מוקצנת ולייחס לה פירוק משפחות חורגת מן הנדרש לשם הבעת עמדה
28 ערכית, ואינה עומדת במבחן התגובה הסבירה.

29
30 33. זאת ועוד, העובדה כי הפרסום נעשה בעקבות פוסט ציבורי של התובעת אינה מחייבת את
31 הנתבע להגיב כלל. חשיפה לתוכן ברשתות החברתיות היא במידה רבה תולדה של בחירה;
32 הנתבע לא היה חייב לעקוב אחר התובעת, ועמדה לרשותו האפשרות להימנע מחשיפה
33 לתכניה או להתעלם מהם. משבחר להגיב, היה עליו לעשות כן באופן מידתי ומכבד. חופש

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

1 הביטוי אינו מטיל חובה להשתתף בשית, והוא בוודאי אינו מצדיק חריגה מגבולות השיח
2 הלגיטימי בשם התנגדות ערכית. בנסיבות אלה, תגובות הנתבע אינן עומדות באמות
3 המידה של סבירות ומידתיות, ואינן יכולות לחסות תחת ההגנות שבחוק.
4
5 34. לאחר בחינת כלל ההגנות הנטענות, הגעתי לכלל מסקנה כי אף אחת מהן אינה מתקיימת
6 בנסיבות המקרה. הפרסומים נשוא התביעה חורגים מגבולות ביקורת לגיטימית. הם
7 כוללים ייחוס בעל אופי עובדתי-מוסרי חמור, ללא תשתית ראייתית, ונוסחו בלשון מבזה
8 ולעגנית. בנסיבות אלה, אין תחולה להגנות תום הלב הקבועות בחוק.
9

הפיצוי

10
11 35. משקבעתי כי 2 פרסומים נשוא התביעה מהווים לשון הרע וכי לא עומדת לנתבע כל אחת
12 מן ההגנות שבחוק, קמה אחריותו בגין עוולה אזרחית לפי סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע,
13 התשכ"ה-1965. מכאן שיש לבחון את שאלת הסעד הראוי והיקפו.
14

15 אמות המידה לפסיקת פיצוי בגין לשון הרע נגזרות מן התכליות שביסוד ההגנה על השם
16 הטוב ובראשן האיזון בין הזכות לשם טוב לבין חופש הביטוי. תכלית הפיצוי היא בראש
17 ובראשונה השבת מצבו של הנפגע לקדמותו, ככל שניתן, והכרה שיפוטית בפגיעה שנגרמה
18 לו. לצד זאת, עשוי הפיצוי לשאת גם מימד הרתעתי וחינוכי, במטרה להציב גבולות לשיח
19 פוגעני (ראו: רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה (5) 510).

20 הבחינה היא אינדיבידואלית; אין לקבוע "תעריפים". יש להתחשב, בין היתר, בטיב
21 הפרסום, היקפו, חומרתו, תפוצתו, מעמדו של הנפגע, עוצמת ההשפלה, וכן בהתנהלות
22 הצדדים לפני ואחרי הפרסום.

23 בעניינינו, התובעת עותרת לפיצוי בסך 75,000 ₪, בהתאם לרף הסטטוטורי הקבוע בסעיף
24 7א(ב) לחוק, ומטעימה כי יש בפסיקת פיצוי משמעותי כדי להעביר מסר ברור כי אין מקום
25 לשיח אלים, מבזה ומחפיץ, בפרט כלפי נשים, גם כאשר הוא עטוף בטענות ערכיות או
26 דתיות. הנתבע, מנגד, טוען כי יש להביא בחשבון כי התגובות נעשו כחלק מחילופי דברים
27 בין הצדדים, וכי התובעת עצמה "התסיסה והתריסה" כאשר השיבה בפומבי לדבריו.
28 לשיטתו, מדובר בשיח הדדי, ולא במתקפה חד-צדדית, ומשכך יש להקלעמו בגובה הפיצוי.
29

30 36. הביטויים שננקטו אינם ביטויי ביקורת עניינית בלבד. הם כוללים השוואה לדמות המזוהה
31 בציבור עם מיניות מוקצנת ואף עולם הפורנו, אמירה כי היה "מעיף אותה מהבית" אילו
32 הייתה בתו, כינויי גנאי, וכן ייחוס "פירוק משפחות". מדובר בביטויים בעלי מטען משפיל,

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

- 1 מחפיץ ובעל קונוטציה מינית מובהקת. פגיעה מסוג זה, במיוחד כלפי אישה הפועלת
2 במרחב הציבורי, נושאת עמה פוטנציאל השפלה משמעותי.
3
4 הפרסומים נעשו בעמוד ציבורי ברשת חברתית, והיו גלויים לעוקביה של התובעת ולציבור
5 הרחב. אין מדובר בשיחה פרטית או בתפוצה מצומצמת. ברשתות החברתיות, גם תגובה
6 קצרה עשויה להיחשף למספר רב של משתמשים ולהיות זמינה לאורך זמן.
7 עם זאת, לא הובאה ראיה לקמפיין מתמשך או למסע הכפשה רחב היקף; מדובר במספר
8 תגובות במסגרת שרשור מסוים. התובעת היא זמרת ואושיית רשת, הפועלת במרחב ציבורי
9 וחשופה לביקורת. ואולם, עצם פעילותה הציבורית אינה שוללת את זכותה לשם טוב,
10 ואינה מתירה ייחוס התנהגות בלתי מוסרית או שימוש בביטויים מבזים. דווקא בשל
11 היותה דמות ציבורית-רשתית, הפגיעה בשמה עלולה להיות בעלת השלכות רחבות יותר,
12 שכן תדמיתה היא חלק בלתי נפרד מעיסוקה.
13
14 37. לא התעלמתי מטענת הנתבע שלפיה הפרסומים נעשו כחלק מחילופי דברים בין הצדדים,
15 וכי התובעת השיבה לדבריו באופן פומבי ואף בלשון מתריסה. אכן, מן התכתובת עולה כי
16 לאחר שהנתבע הגיב לפוסט בו פורסם הסרטון וכתב: "אחלה ביצוע אבל איפה הבגדים?
17 כל אחת נהייתה לי ניקי מינאז", השיבה לו התובעת: "למה מי אתה אבא שלי שאני
18 סופרת את דעתך לגבי הלבוש שלי". לכך השיב הנתבע: "אם הייתי אבא שלך לא הייתי
19 מעיר לך הייתי מעיף אותך מהבית" [כך במקור], ובהמשך השיבה התובעת: "יופי עלובי
20 אז תעיף אתה הילדה שלך שהיא לא אני תודה לא ואני אעיף אותך מהאינסטגרם", ולכך
21 השיב הנתבע: "לא בבקשה לא. רק לא זה. עלובה".
22
23 מן הדברים עולה כי אין מדובר בפרסום חד-צדדי מנותק מהקשר, אלא בדיאלוג שהתפתח
24 והסלים בין הצדדים. עם זאת, הנתבע הוא שפתח בתגובה הראשונה לפוסט של התובעת,
25 והאמירות הפוגעניות, לרבות ההשוואה לדמות בעלת קונוטציה מינית מוקצנת והאמירה
26 "שנה של פירוק משפחות" אינן נבלעות בעצם קיומו של ויכוח.
27 קיומם של חילופי דברים אינו מקים חסינות מפני תחולת דיני לשון הרע. עם זאת, איני
28 מתעלמת מכך שהשיח התנהל בפומבי וששני הצדדים נטלו בו חלק. עובדה זו אינה גורעת
29 מאחריות הנתבע לפרסומים, אך יש לה משקל במסגרת הערכת עוצמת הפגיעה ובקביעת
30 שיעור הפיצוי. מקום שבו הדברים נאמרים במסגרת ויכוח מתלהט ברשת חברתית, ולא
31 כחלק ממסע הכפשה מתוכנן ומתמשך, עשוי הדבר להשליך על מידת הנזק ועל הצורך
32 בהעמדת הפיצוי על רף מידתי ומאוזן.
33

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

- 1 לפיכך, חילופי הדברים בין הצדדים אינם שוללים את קיומה של העוולה, אך הם מהווים
2 אחד השיקולים שיש להביא בחשבון בעת פסיקת גובה הפיצוי.
3
4 לצורך החלת סעיף 7א(ג) (כפל פיצוי), נדרש להוכיח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע.
5 בענייננו, אף שמצאתי כי הפרסום חרג מתחום הסביר ואינו חוסה תחת תום לב, לא
6 שוכנעתי כי הוכחה כוונה במובן המחמיר של סעיף זה קרי, כוונה ממשית וממוקדת
7 להשחיר את שמה של התובעת מעבר לעצם הבעת עמדה חריפה. נראה כי הפרסום נעשה
8 מתוך כעס והתלהטות במסגרת שיח רשת, ולא כחלק מתכנית שיטתית לפגוע. לפיכך, איני
9 סבורה כי מתקיימים התנאים לפסיקת כפל פיצוי סטטוטורי.
10
11
12 38. בהתחשב במכלול השיקולים, חומרת הביטויים והקונוטציה המינית שבהם; תפוצת
13 הפרסום במרחב ציבורי; מעמד התובעת כאושיית רשת; היעדר התנצלות או חרטה
14 ממשית; ומנגד, העובדה כי מדובר במספר תגובות במסגרת חילופי דברים ולא בקמפיין
15 מתמשך; אני סבורה כי יש לפסוק פיצוי משמעותי אך שאינו מצוי ברף העליון.
16 הפיצוי צריך לשקף הכרה בפגיעה ולהציב גבול ברור לשיח משפיל ומחפץ, אך לא להפוך
17 לפיצוי עונשי שאינו מידתי.
18
19 39. בנסיבות אלה, אני מעמידה את הפיצוי ללא הוכחת נזק על סך 6,000 ₪ בגין כל פרסום
20 ובסך הכל 12,000 ₪ בגין שני הפרסומים.
21 לאור כל האמור התביעה מתקבלת בחלקה. אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובעת סך של
22 12,000 ₪, סך של 937 ₪ אגרת בית המשפט וכן סך של 3,000 ₪ שכ"ט עו"ד.
23 הסכומים שנפסקו ישולמו בתוך 30 יום שאם לא כן יישאו ריבית שקלית עד מועד התשלום
24 בפועל.
25
26 40. יוער כי בכתב התביעה עתרה התובעת, נוסף על הפיצוי הכספי, למתן צו המורה לנתבע
27 לחדול לאלתר מכל פרסום פוגעני, וכן למתן כל סעד זמני שיימצא בית המשפט לנכון לצורך
28 הבטחת אכיפת הצו. ואולם, סעד זה נזנח בסיכומים, ומכל מקום, אף אילו עמד על הפרק,
29 אין למותב זה הסמכות להידרש לו.
30 ככלל, בתי המשפט בישראל מוסמכים ליתן צווי מניעה למניעת פרסום לשון הרע, בין
31 כאשר מדובר בפרסום שכבר נעשה והתובע מבקש למנוע את הישנותו, ובין כאשר עסקינן
32 בפרסום צפוי. סמכות זו מעוגנת בסעיף 75 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-
33 1984, המסמיך כל בית משפט הן בעניין אזרחי ליתן צו עשה, צו אל-תעשה וכל סעד אחר

בית משפט השלום בראשון לציון

תאד"מ 10019-02-25 אזולאי נ' יוסף

תיק חיצוני:

1 הנדרש בנסיבות העניין. נוסף על כך, סעיפים 71–72 לפקודת הנוזיקין [נוסח חדש] החלים
2 על עוולת לשון הרע מכוח סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 מקנים לבית
3 המשפט סמכות ליתן ציווי בשל עוולה. ואולם, רשם בכיר אינו מוסמך ליתן צו עשה או צו
4 מניעה האוסר פרסום פוגעני במסגרת תביעת לשון הרע. סמכותו למתן סעדים זמניים
5 מוגבלת למקרים שבהם הוקנתה לו סמכות מפורשת בדיון, ואין בנמצא הוראת חוק המקנה
6 לו סמכות כללית ליתן צווים מסוג זה בתביעות לשון הרע. משכך, גם מטעם זה אין
7 להידרש לסעד האמור.

8

9

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

10

11

זכות ערעור כחוק לבית משפט מחוזי- מרכז.

12

13

ניתן פטור ממחצית שניה של האגרה.

14

15

16

17

18

19

20

ניתן היום, ה' אדר תשפ"ו, 22 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.

21

לימור נסיים-לב, רשמת בכירה

22

23

